

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התולש מעציץ נקוב - חייב, ושאינו נקוב - פטור.	מתלב רב אישעיא:											◊	קת.
התם לאו היינו רביתיה, הכא - היינו רביתיה.												◊	קת.
חיה ועוף כו'.												■	קת.
כותבין תפילין על גבי עור של עוף טהור.	רב הונא:											◊	קת.
מאי קמשמע לן - דאית ליה עור	רב יוסף:											ז	קת.
החובל בהן חייב?	תנינא:											◊	קת.
טובא קמשמע לן, דאי ממתניתין - הוה אמינא: כיון דאית ביה ניקבי ניקבי - לא, קמשמע לן כדאמרי במערבא:	אמר ליה אבוי:											◊	קת.
כל נקב שהדיו עוברת עליו - אינו נקב.	[במערבא]											◊	קת.
(ויקרא א) בכנפיו להכשיר את העור.	מיתיבי רבי זירא:											◊	קת.
ואי סלקא דעתך עור הוא, היכי מרבי ליה קרא?												ז	קת.
עור הוא, ורחמנא רבייה.	אמר ליה אבוי:											◊	קת.
בכנפיו - לרבנות את העור.	איכא דאמרי, אמר רבי זירא: אף אנן נמי תנינא:											◊	קת.
אי אמרת בשלמא עור הוא היינו דאיצטריך קרא לרבויה, אלא אי אמרת לאו עור הוא - אמאי איצטריך קרא לרבויה?												■	קת.
לעולם אימא לך לאו עור הוא, ואיצטריך - סלקא דעתך אמינא: כיון דאית ביה פירצי פירצי - מאיס, קמשמע לן.	אמר ליה אבוי:											ז	קת.
מהו לכתוב תפילין על גבי עור של דג טהור?	בעא מיניה מר בריה דרבינא מרב נחמן בר יצחק:											◊	קת.
אם יבא אליהו ויאמר.	אמר לוי: [רב נחמן בר יצחק]											◊	קת.
מאי אם יבא אליהו ויאמר?												^	קת.
אילימא אי דאית ליה עור אי דלית ליה עור												!	קת.
הא חזינן דאית ליה עור												ז	קת.
עצמות הדג ועורו מצילין באהל המת	ועוד, התנן:											◊	קת.
אלא: אם יבא אליהו ויאמר אי פסקא זוהמא מיניה, אי לא פסקא זוהמא מיניה.												◊	קת.
שמואל וקרנא הווי יתבי אגודא דנהר מלכא, חזינהו למיא דקא דלו ועכירי.	[שמואל וקרנא]											○	קת.
אמר ליה שמואל לקרנא: גברא רבה קאתי ממערבא, וחייש במעיה, וקא דלו מיא לאקבולי אפיה קמיה, זיל תהי ליה אקנקניה.	[שמואל לקרנא]											○	קת.
אזל אשכחיה לרב	[רב]											○	קת.
מניין שאין כותבין תפילין אלא על גבי עור בהמה טהורה?	אמר ליה: [קרנא]											^	קת.
דכתיב (שמות יג) למען תהיה תורת ה' בפייך - מן המותר בפייך.	אמר לוי: [רב]											!	קת.
מנין לדם שהוא אדם?	[קרנא]											^	קת.
שנאמר (מלכים ב ג) ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם.	[רב]											!	קת.
מניין למילה שבאותו מקום?	[קרנא]											^	קת.

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת- שמונה שרצים		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נאמר כאן ערלתו ונאמר להלן ערלתו, מה להלן דבר שעושה פרי - אף כאן דבר שעושה פרי.	[רב]													◊
אימא לכו, דכתיב (דברים י) ומלת את ערלת לבבכם, אימא אזנו, דכתיב (ירמיהו ו) הנה ערלה אזנם?	[קרנא]													◊
דנין ערלתו תמה מערלתו תמה, ואין דנין ערלתו תמה מערלת שאינה תמה.	[רב]													◊
אמר ליה: מאי שמך?	[רב]													◊
קרנא.	[קרנא]													◊
אמר ליה: יהא רעוא דתיפוק ליה קרנא בעיניה.	[רב]													◊
לסוף עייליה שמואל לביתיה, אוכליה נהמא דשערי וכסא דהרסנא, ואשקיה שיכרא, ולא אחוי ליה בית הכסא, כי היכי דלישתלשל.	[שמואל]													◊
לייט רב ואמר: מאן דמצערן - לא לוקמוה ליה בני. וכן הוה.	[רב]													◊
כתנאי:														■
מניין למילה שבאותו מקום - נאמר כאן ערלתו ונאמר להלן ערלתו מה להלן דבר שעושה פרי, אף כאן דבר שעושה פרי, דברי רבי יאשיה.	[רבי יאשיה]													◊
אינו צריך, הרי הוא אומר (בראשית יז) וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו - מקום שניכר בין זכרות לנקבות.	רבי נתן:													◊
כותבין תפילין על גבי עור בהמה טהורה, ועל גבי עור חיה טהורה, ועל גבי עור נבלות וטרפות שלהן. ונכרכות בשערן, ונתפרות בגידן, והלכה למשה מסיני שהתפילין נכרכות בשערן ונתפרות בגידן. אבל אין כותבין לא על גבי עור בהמה טמאה, ולא על גבי עור חיה טמאה, ואינו צריך לומר על גבי עור נבלה וטרפה שלהן, ואין נכרכין בשערן ואין נתפרות בגידן.	תנו רבנן:													◊
והו שאילה שאל ביוסי אחד את רבי יהושע הגרסי: מניין שאין כותבין תפילין על עור בהמה טמאה? - דכתיב למען תהיה תורת ה' בפניך - מדבר המותר בפניך. - אלא מעתה על גבי עור נבלות וטרפות אל אמר לו: אמשול לך משל, למה הדבר דומה, לשני בני אדם שנתחייבו הריגה למלכות, אחד הרגו מלך ואחד הרגו איספקליטור, איזה מהן משובח? הוי אומר: זה שהרגו מלך.	[רבי יהושע הגרסי]													◊
אלא מעתה יאכלן														◊
אמר ליה: התורה אמרה (דברים יד) לא תאכלו כל נבלה ואת אמרת יאכלו?	[רבי יהושע הגרסי]													◊
אמר ליה: קאלוס.														◊
אין עושין הילמי בשבת, אבל עושה הוא את מי המלח, וטובל בהן פתו, ונותן לתוך התבשיל.	[ת"ק]													◊
והלא הוא הילמי, בין מרובה ובין מועט? ואלו הן מי מלח המותרין - נותן שמן לכתחלה לתוך המים או לתוך המלח.	רבי יוסי:													◊
מאי קאמר?														◊
אין עושין מי מלח מרובין, אבל עושה הוא מי מלח מועטין.	רב יהודה אמר שמואל, הכי קאמר: [ת"ק]													◊
והלא הוא הילמי בין מרובין בין מועטין.	רבי יוסי:													◊
רבי יוסי, לאסור או להתיר?	איבעיא להו:													◊
להתיר, מדלא קתני רבי יוסי אוסר.	רב יהודה:													◊
הא מדקתני סיפא ואלו הן מי מלח המותרין - מכלל דרבי יוסי לאסור.	אמר ליה רבה:													◊
לאסור.	אלא אמר רבה:													◊
לאסור.	וכן אמר רבי יוחנן:													◊
אין עושין מי מלח מרובין לתת לתוך הכבשין שבתוך גיסטרא, אבל עושה הוא מי מלח מועטין, ואוכל בהן פתו ונותן לתוך התבשיל.	תניא נמי הכי: [ת"ק]													◊

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קת:	
וכי מפני שהללו מרובין והללו מועטין, הללו אסורין והללו מותרין? יאמרו: מלאכה מרובה - אסורה, מלאכה מועטת - מותרת - אלא: אלו ואלו אסורין הן, ואלו הן מי מלח המותרין - נתן שמן ומלח, או שמן ומים, ובלבד שלא יתן מים ומלח לכתחלה.	רבי יוסף:	◆	■	■								קת:	
(עזין צנון ואתרוג סימן).											◇	קת:	
אין עושין מי מלח עזין.	תני רבי יהודה בר חביבא:										◇	קת:	
מאי מי מלח עזין?										^		קת:	
כל שהביצה צפה בהן.	רבה ורב יוסף בר אבא דאמרי תרווייהו:									!	◇	קת:	
וכמה?										^		קת:	
תרי תילתי מילהא ותילתא מיא.	אביי:									!	◇	קת:	
למאי עבדי לה?										^		קת:	
למורייסא.	רבי אבהו:									!	◇	קת:	
אין מולחין צנון וביצה בשבת.	תני רבי יהודה בר חביבא:										◇	קת:	
צנון - אסור, וביצה - מותרת.	רב חזקיה משמיה דאביי:									■	◇	קת:	
מריש הוה מלחנא פוגלא, אמינא: אפסודי קא מפסידנא ליה	רב נחמן:									o	◇	קת:	
פוגלא חורפי מעלי.	דאמר שמואל:									o	◇	קת:	
במערבא מלחי כישרי כישרי	כיון דשמענא להא, דכי אתא עולא ואמר:									o	◇	קת:	
ממלח - לא מלחנא, טבולי - ודאי מטבילנא.										o		קת:	
אתרוג צנון וביצה, אילמלא קליפתן החיצונה - אינן יוצאין מבני מעיים לעולם.	תני רבי יהודה בר חביבא:									■	◇	קת:	
מעולם לא טבע גברא בימא דסדום.	כי אתא רב דימי אמר:									■	◇	קת:	
הפוכה סדום, והפוכה מילה גברא הוא דלא טבע, כשורא טבע?	רב יוסף:									?		קת:	
לא מיבעיא קאמר, לא מבעיא כשורא - דאפילו בכל מימות שבעולם לא טבע, אלא אפילו גברא דטבע בכל מימות שבעולם - בימא דסדום לא טבע.	אמר ליה אביי:									■	◇	קת:	
למאי נפקא מינה?										?		קת:	
כי הא, דרבין הוה שקיל ואויל אחוריה דרבי ירמיה אנודא דימא דסדום, אמר ליה: מהו למימשי מהני מיא בשבת?	[רבין]									^	!	◇	קת:
שפיר דמי.	אמר ליה: [רבי ירמיה]									!	!	◇	קת:
מהו למימשי ולמיפתח?	[רבין]									^	!	◇	קת:
זו לא שמעתי, כיוצא בה שמעתי	אמר ליה: [רבי ירמיה]									!	!	◇	קת:
יין בתוך העין - אסור, על גב העין - מותר	דאמר רבי זירא, זימנין אמר לה משמיה דרב מתנה וזימנין אמר לה משמיה דמר עוקבא, ותרווייהו משמיה דאבה דשמואל ולוי אמרין: חד: [אבה דשמואל/לוי]									!	!	◇	קת:
רוק תפל, אפילו על גב העין - אסור.	וחד: [אבה דשמואל/לוי]									!	!	◇	קת:
תסתיים דאבה דשמואל הוא דאמר: יין בתוך העין - אסור, על גב העין - מותר.										■	◇	קת:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שורה אדם פיתו ביין ונתנו על גב העין בשבת.	מדאמר שמואל:											◇	קת:
דשמיעא ליה ממאן? לאו דשמיעא ליה מאבוה?													קת:
וליסעמיך							ז						קת:
רוק תפל, אפילו על גב העין אסור	הא דאמר שמואל:											◇	קת:
דשמיעא ליה ממאן?										^			קת:
אילימא דשמיעא ליה מאבוה													קת:
אלא לוי ולא חדא אמר?												◇	קת:
אלא: חדא שמיעא ליה מאבוה, וחדא - שמיעא ליה מלוי, ולא ידעינן הי מאבוה הי מלוי.												◇	קת:
שורה אדם קילורין מערב שבת ונותן על גב עיניו בשבת ואינו חושש.	מר עוקבא אמר שמואל:											◇	קת:
בר ליואי היו קאי קמיה דמר עוקבא, חזייה דהוה מייץ ופתח	[מר עוקבא]											◇	קת:
כולי האי ודאי לא שרא מר שמואל.	אמר ליה: [בר ליואי]											◇	קת:
שלח ליה רבי ינאי למר עוקבא: לישדר לן מר מהנך קילורין דמר שמואל	[רבי ינאי למר עוקבא]											◇	קת:
שלח ליה: שדורי משדרנא לך, דלא תימא צר עין אנא.	[מר עוקבא]											◇	קת:
טובה טיפת צונן שחרית, ורחיצת ידים ורגלים בהמין ערבית, מכל קילורין שבעולם.	אלא הכי אמר שמואל:											◇	קת:
טובה טיפת צונן שחרית, ורחיצת ידים ורגלים ערבית, מכל קילורין שבעולם.	תניא נמי הכי, אמר רבי מונא משום רבי יהודה:											◇	קת:
יד לעין - תיקצין, יד לחוטם - תיקצין, יד לפה - תיקצין, יד לאוזן - תיקצין, יד להסודה - תיקצין, יד לאמה - תיקצין, יד לפי טבעת - תיקצין, יד לגיגית - תיקצין, יד מסמא, יד מחרשת, יד מעלה פולפיס.	הוא היה אומר: [רבי יהודה]											◇	קת: